

FORMAREA SPIRITUALĂ
ȘI
DEZVOLTAREA CARACTERULUI

NICU ZAHARIE

Editura Gold Books
Baia Mare
2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ZAHARIE, NICU

Formarea spirituală și dezvoltarea caracterului / Nicu Zaharie. - Baia Mare : Gold Books, 2024

Conține bibliografie

ISBN 978-630-6622-44-3

2

Toate drepturile asupra acestui material aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books.

Formarea spirituală și dezvoltarea caracterului - Nicu Zaharie

Copyright © 2024 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

Corectura: Manuela Rus

ISBN print: 978-630-6622-44-3

Cuprins

RECOMANDĂRI	7
PREFAȚĂ	13
INTRODUCERE	15
CAPITOLUL 1 Cum alege Dumnezeu liderii?	21
Chemarea	22
Lideri din Biblie	33
Cerinte biblice pentru lideri	48
CAPITOLUL 2 Cum se dezvoltă liderii?	53
Contextul cultural	54
Testele	57
Situatii negative	68
Lucrarea	72
Mentoratul	86
CAPITOLUL 3 Dezvoltarea holistică	91
Dezvoltarea spirituală	93
Dezvoltarea sufletească	100
Dezvoltarea fizică	117
CAPITOLUL 4 Dezvoltarea caracterului	133
Etica în Vechiul Testament	136
Etica în Noul Testament	138
CAPITOLUL 5 Conducerea bisericii și a organizațiilor religioase	165
Leadershipul autentic	166
Leadershipul de tip slujitor	168
Leadershipul transformațional	172

Leadershipul spiritual	176
Rezumat	180
CAPITOLUL 6 Concluzii și aplicații practice	185
Concluzii	185
Aplicații	188
BIBLIOGRAFIE	195

Recomandări

Formarea spirituală și dezvoltarea caracterului este o carte ce trebuie citită de orice lider curent sau în devenire, fiindcă te provoacă la reflecție personală și te aduce în permanență înaintea Celui care te-a chemat să conduci. Liderul care va ține cont de lucrurile exprimate în această carte nu doar că va conduce, ci va conduce bine.

*Lucian Oniga – fondator și președinte
Peniel, pastor Peniel Bistrita*

Este o carte “formatoare”, completă și cu măiestrie construită pe cea mai de bun simț carte: Biblia!

Adriana Ciriș - Fondator, Director General ATP Group

Cartea aceasta a fost o reală nevoie pentru leadershipul creștin românesc. Autorul reușește să cuprindă în paginile ei, esența de care are nevoie orice lider ce își propune să-și îndeplinească cu succes chemarea de-a conduce în felul în care vrea Dumnezeu. Descrierea concentrată a aspectelor spirituale și a celor de natură emoțională privind calitatea unui leadership funcțional, face ca această carte să fie un ghid util pentru liderii care vor să conducă eficient.

Ionică Grigorescu - Autor, coach, consilier, trainer.

Nicu Zaharie este unul dintre slujitorii care umblă cu Dumnezeu în slujirea profetică având un mandat special pen-

tru generația tânără de la începutul Secolului XXI: Chemarea la slujire și formarea spirituală a slujitorilor.

Simplul fapt că ai în mână această carte, ai deschis-o și ai început să o răsfoiești este o favoare pe care ai primit-o din partea lui Dumnezeu, ești un răspuns la stigătul societății contemporane care „are nevoie de lideri de caracter, de politicieni care să-și țină promisiunile și să se teamă de Dumnezeu, de oameni de afaceri care să influențeze prin corectitudine, curaj și optimism, de preoți, pastori și lideri care să nu coboare standardele Sfintelor Scripturi la trăirea lor, ci să se smerească și să crească spiritual pentru a ajunge la standardele Scripturilor.” (Formarea Spirituală)

Mesajul cărții pe care o ai în mână este izvorât din inima și trăirea autentică a autorului, este o mărturie a ceea ce a făcut Dumnezeu în viața unui om care a răspuns din adolescență chemării Sale. Cartea aceasta este un exemplu practic al chemării în slujire, al formării spirituale și dezvoltării autorului. Este o invitație de a păși pe urmele lui, dezvoltând înainte de orice fel de lucrare o relație profundă cu Dumnezeu.

Nu sunt un recenzent ușor de abordat. Am ani buni de când am devenit selectiv în citirea cărților, dar această carte este una cu totul specială, deosebită. Nicu m-a captivat complet prin conținutul acestei cărți. După mai mult de 50 de ani de slujire am savurat mesajul acestei cărți, care îmi dă puterea de a mă adapta, de a face față și de a depăși dificultățile, perioadele de stres, traumele sau adversitățile în viață. Mulțumesc Nicu pentru mesajul acestei cărți.

Mesajul acestei cărți este chemarea lui Dumnezeu pentru viața ta:

„Nu contează vârsta pe care o ai, genul sau culoarea, nu contează cum arăți, El te iubește și are o lucrare specială pentru

tine. Cere-I și-ți va vorbi. Dacă Îi ceri deja, dar nu ești sigur, continuă să-I ceri până primești un răspuns. Nu renunța! El te-a creat pentru lucruri mari și urmează să ți le reveleze. Cu cât ești mai flămând pentru lucrurile Lui, cu atât vei primi un răspuns mai clar. Pe urmă, chemarea ta va fi confirmată și de alții. Dar nu uita, chemarea Lui este mai mare decât puterile tale, de aceea va trebui să te dezvolți spiritual, pentru a o face prin Duhul Domnului.” (Formarea Spirituală)

El se folosește de oameni obișnuiți, dar care pun preț pe integritate.

Cartea aceasta este ca un leac alinător din Galaad pentru slujitorii lideri care au experimentat dezamăgiri în slujire. Autorul aduce vestea bună afirmând că „În Împărăția lui Dumnezeu nu se pierde nimic, totul este răscumpărat, chiar și acele situații în care liderul e dezorientat și nu știe ce ar trebui să aleagă. Încrederea lui în Cristos îl va ajuta să traverseze pustia sau orice platou al plafonării, pentru a-l forma și duce mai aproape în scopul pentru care a fost creat.” (Formarea Spirituală)

Alteori, Dumnezeu nu te cheamă să-ți schimbi contextul în care îți practici vocația, ci, prin chemarea Sa te invită să aduci soluțiile Împărăției lui Dumnezeu în domeniul tău de activitate.

Liderii creștini devin autentici atunci când trăiesc în prezența lui Dumnezeu fiind agenți ai schimbării în familie, la locul de muncă, în biserică, în comunitate. Ești chemat să fii unul dintre liderii autentici din națiunea noastră!

Citește cartea până la sfârșit și viața ta nu va mai fi aceeași!

Ilie Popa - pastor, părinte spiritual, fondator biserici.

Formarea spirituală și dezvoltarea caracterului este o carte care îmi place mult. Fiind implicată în leadership, ceea ce mi se pare foarte practic este faptul ca Domnul ne-a lăsat, în Biblie, atâtea exemple practice de lideri demni de a fi urmați. Mă bucur să văd că autorul a surprins atât de bine caracteristicile acestor lideri, în cartea sa.

*Corina Vascu - Fondator Case Călduroase,
Coordonator lucrarea cu familiile.*

Cartea aceasta m-a captivat deoarece are o temă extrem de importantă pentru fiecare lider. Autorul acestei cărți, Nicu Zaharie, a fost foarte inspirat când a intitulat-o *Formarea spirituală și dezvoltarea caracterului*.

Cartea conține o învățătură foarte adâncă despre cum alege Dumnezeu un lider, cum se dezvoltă un astfel de lider pentru slujire și care trebuie să fie caracterul unui lider în conducerea unei biserici sau a unei organizații.

Autorul subliniază importanța faptului că un lider spiritual trebuie să fie și un om duhovnicesc, pentru a pricepe lucrările Duhului. Un lider spiritual salvează multe vieți, dar un lider nespirtual aduce pagube enorme în cadrul Împărăției lui Dumnezeu.

Un alt aspect pe care autorul l-a observat este modul în care Dumnezeu face selecția liderilor și criteriile după care îi alege, și apoi cum El face modelarea fiecăruia și cum toți trec prin testul credinței și al eticii morale. Situațiile negative din viața noastră ne formează caracterul și ne ajută să dezvoltăm relația noastră cu Dumnezeu.

Liderul spiritual trebuie să cunoască foarte bine Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece Biblia dă profunzime și revelație. Un

lider are responsabilități enorme: oameni, proiecte, bugete..., toate trebuie făcute astfel încât să-i aducă onoare lui Dumnezeu.

Un alt lucru esențial prezentat în această carte este că succesul unui lider depinde de calitatea oamenilor din jurul său. Succesul mai depinde și de sănătatea fizică, iar pentru păstrarea sănătății este nevoie de o dietă sănătoasă, suficient somn, puțină mișcare și o stare sufletească bună.

În concluzie, recomand citirea acestei cărți fiecărei persoane, în special liderilor din orice domeniu de activitate, deoarece cartea conține o învățătură profundă și aplicații practice.

Felicitări, Nicu Zaharie, pentru acest tezaur. Citirea acestei cărți m-a îmbogățit.

*Matei Baciu - Pastor Betel Ibănești,
Mureș, Fondator Materom*

Așa după cum afirmă încă din titlu, cartea lui Nicu Zaharie se focalizează pe echiparea pentru slujire a liderului insistând asupra dimensiunii spirituale și a dezvoltării caracterului.

Asemenea multor lideri din Scriptură, formarea unui lider de mare influență începe întotdeauna cu o chemare și nu o chemare bazată în primul rând pe abilități, cunoștințe, aptitudini, ci pe o deschidere în a fi în ascultare de Dumnezeu, în a-I asculta vocea și a-I urma voia Lui.

Paradoxal, liderii împuterniciți de Dumnezeu, nu se bazează pe propriile abilități ci pe disponibilitatea de a fi într-o relație permanentă cu Dumnezeu.

El echipează, potențează, ridică pe cel ce este dispus să fie în ascultare, să-L slujească necondiționat.

Apoi autorul subliniază pe tot parcursul cărții prioritatea pentru lider și pentru cei pe care îi conduce, în formarea caracterului. Într-un sezon în care mulți lideri creștini aleargă după

daruri spirituale, operează în daruri, autorul ne spune clar: fundamentale sunt caracterul, integritatea, credibilitatea.

Nu este doar o carte despre leadership, este o subliniere a importanței pe care Domnul o pune pe umerii oricărui lider, de a fi prin, intermediul celor peste care este pus ca responsabilitate (și de a conduce, și de a sluji) un agent al restaurării, a reconcilierii, în relația cu Hristos.

Printre rândurile cărții văd și responsabilități deosebite privind liderii din orice structuri religioase, în a se opune oricărui compromis, forme de păcat, lipsă de integritate în aceste vremuri de pe urmă. Pentru că judecata lui Dumnezeu stă să înceapă de la casa Domnului. Și ceea ce nu este mărturisit în privat este expus în public.

Apoi responsabilitățile liderilor în formare sau a celor calificați deja de munca și roadele lor, este înțelegerea riscului ca slujirea, ca lider, ca influencer, ca instrument în mâna Domnului poate să devină un idol, un substitut al relației permanente cu Domnul. Nimic, nici măcar slujirea jertfitoare ca lider pentru Dumnezeu, nu trebuie să afecteze relația permanentă cu El. Cu atât mai mult cu cât în zilele de pe urmă cel rău dă târcoale și încearcă să găsească o fisură pentru a compromite, a deligitima o lucrare, a diminua sau a anula influența unui lider.

Vă recomand să citiți această carte indiferent că sunteți lider de mare lucrare, pastor sau lider în biserici, slujitor sau potențial lucrător în via Lui, cu gândul că sunteți chemați să slujiți cu integritate, pasiune, căutând sfințirea, fiind parte din Mireasa Lui, fără pată sau zbârcitură, dorind să fiți slujitori cu pasiune peste Hristos.

Tudor Pețan - Președinte Alfa Omega TV

Prefață

Această carte este o adaptare a tezei mele de masterat, cu titlul „Formarea spirituală și dezvoltarea caracterului liderilor creștini”. Deși teza de masterat se adresează în mod special liderilor creștini, cartea de față nu este limitată doar acestora, ci are ca scop dezvoltarea spirituală a tuturor creștinilor, adresându-se celor ce vor să se asemene mai mult cu Domnul Isus Cristos, atât lideri, cât și celor care nu sunt încă într-o poziție de conducere. De fapt leadershipul nu are de a face doar cu cei care conduc o organizație sau o afacere.

Leadershipul este definit adesea cu capacitatea de a-i influența pe alții pentru a-și asuma viziunea și scopul organizației. Pornind de la aceasta definiție, fiecare om ar trebui să știe că poate să îi influențeze pe cei din jurul său. Mai mult, fiecare creștin, care are o relație vie cu Dumnezeu, va influența prin exemplul și cuvintele sale. Așadar, această carte se adresează fiecărui creștin și îi lansează totodată invitația de a se dezvolta spiritual pentru a-i inspira pe alții pentru a umbla în chemarea lor. Totodată, concluziile prezentate aici pot aduce mari beneficii fiecărui lider care conduce un grup de casă, un departament al bisericii, o biserică, o organizație nonprofit sau chiar o afacere mare și profitabilă.

Introducere

Unul dintre momentele din viață care m-a șocat, a fost acela în care un prieten bun mi-a spus că urmează să divorțeze. Carlos era creștin, lider, predicator, misionar împreună cu soția lui și nu a lăsat să se vadă vre-odată că ar intenționa așa ceva. L-am întrebat dacă știe ce face, ce pierde și modul în care i se va schimba viața. A răspuns afirmativ, explicând că trăiește de ceva timp o aventură extraconjugală căreia nu dorește să-i pună capăt. Deși soția lui era gata să-l ierte și să treacă peste lipsa lui de credincioșie, el a insistat să meargă pe drumul său. Din conversația cu el am înțeles că avea probleme de caracter din cauza că nu a făcut o prioritate din formarea lui spirituală, deși a reușit să mascheze foarte bine acest lucru. Era foarte ocupat cu tot felul de lucruri pe care „le făcea pentru Domnul”, dar nu făcuse o prioritate din relația lui cu Isus. Era mai degrabă preocupat de dezvoltarea lui personală și profesională, decât de formarea spirituală. Deciziile sale rămân un exemplu negativ pentru fiecare credincios și totodată ne motivează să găsim soluții pentru a nu ajunge în situația lui.

Societatea în care trăim pune mare accent pe dezvoltarea personală, pentru ca individul să-și exploateze potențialul, să se simtă valoros și pentru a putea oferi mai mult din talentele sale celor din jur, aducând valoare societății. Deși dezvoltarea personală este un proces pe care oameni din toate generațiile

l-au promovat, în ultimele decenii acest subiect a devenit tot mai discutat și la îndemâna oricui. Oamenii din jur sunt interesați să se dezvolte din punct de vedere psihologic, intelectual, social, să-și dezvolte abilitățile și competențele pentru a deveni mai buni în ceea ce fac și pentru a primi recompense mai mari.

În ultimii ani se vorbește adesea și despre spiritualitate, generațiile tinere având o libertate tot mai mare de a-și exprima experiențele de natură spirituală. Totuși, cei mai mulți își trăiesc spiritualitatea în afara relației cu Dumnezeu, încercând să guste din experiențele pe care le oferă yoga, new age, sau alte practici provenite din hinduism, budism, satanism sau alte religii. Spre deosebire de perioada comunistă, când omul nu prea îndrăznește să-și împărtășească trăirile spirituale cu oricine, ultimii ani au oferit o deschidere tot mai mare spre spiritualitate și exprimarea cu ușurință a experiențelor.

În acest context, când lumea investește atât în dezvoltarea personală, cât și în experiențe spirituale, creștinul care are o relație cu Cristos ar trebui să fie preocupat mai mult decât orice de dezvoltarea lui spirituală. Dezvoltarea personală este foarte bună, deoarece îți va face viața mai ușoară aici pe pământ. Prin această carte nu vreau să descurajez pe nimeni să nu se dezvolte din toate punctele de vedere, ba chiar încurajez aceasta, doar că dezvoltarea personală un trebuie să ia locul dezvoltării spirituale. Toate competențele tale se termină la mormânt. Pe pământ le poți folosi, dar în cer nu vei mai avea nevoie de ele.

Pe de altă parte, dezvoltarea spirituală oferă mai multe beneficii pe termen lung, decât oricare altă dezvoltare, deoarece duhul nostru este veșnic, iar cei care sunt copii de Dumnezeu sunt ființe spirituale. Așadar, câștigul dezvoltării spirituale

este veșnic, în comparație cu câștigul temporar al oricărei alte investiții.

În calitate de copii ai lui Dumnezeu, dezvoltarea noastră spirituală trebuie să fie cea mai mare prioritate. Apostolul Pavel subliniază faptul că este important să fim oameni spirituali care înțelegem lucrurile duhovnicești, spre deosebire de oamenii lumești care nu pot să priceapă lucrurile Duhului (v. 1 Corinteni 2:6.16). A fi spiritual nu înseamnă a respecta cu strictețe regulile unei religii, nici a fi prea sufletist, ci a înțelege, înainte de orice, că suntem ființe compuse din duh, suflet și trup, iar cel mai important dintre acestea este duhul.

Trupul e ceea ce se vede, partea care îmbătrânește o dată cu trecerea anilor, sufletul cuprinde emoțiile, gândirea și trăirile, iar duhul sau spiritul este acea parte din noi care înainte de a fi născuți din nou era moartă, dar prin nașterea din nou a venit la viața, iar acum este locul în care locuiește Duhul Sfânt. Mai mult de atât, Biblia spune că „cine se lipește de Domnul este un singur duh cu El” (v. 1 Corinteni 6:17). Din moment ce Dumnezeu se declară un singur duh cu omul născut din nou, iar această unire are loc la nivelul duhului, nu al sufletului sau al trupului, cât preț ar trebui să punem noi pe dezvoltarea spirituală? Doar atunci când ne dezvoltăm din punct de vedere duhovnicesc ne asemănăm mai mult cu Tăticul nostru ceresc care este Duh, ne asemănăm mai mult cu Domnul nostru drag, Isus Cristos, care este imaginea perfectă a Tatălui! (v. Coloseni 1:15).

Dezvoltarea spirituală include și dezvoltarea caracterului. Deși caracterul se poate dezvolta și fără a ne dezvolta din punct de vedere spiritual, așa cum putem vedea oameni de caracter care nu au de a face nimic cu a fi spirituali, cartea de față pre-

zintă dezvoltarea caracterului ca un fruct al dezvoltării spirituale. Din moment ce dezvoltarea spirituală ne face să ne asemănăm mai mult cu Domnul Isus, asemănarea cu El implică automat caracter duhovnicesc. Așadar, cea mai bună cale pentru dezvoltarea caracterului nu este munca asiduă, ci relația cu Cristos, relație care are loc pe tărâm duhovnicesc.

Într-o lume în care valorile sunt distorsionate, este nevoie de oameni de caracter, care să nu se compromită cu nimic, ci să acționeze în adevăr și dreptate. Lumea are nevoie de lideri de caracter, de politicieni care să-și țină promisiunile și să se teamă de Dumnezeu, de oameni de afaceri care să influențeze prin corectitudine, curaj și optimism, de preoți, pastori și lideri care să nu coboare standardele Sfintelor Scripturi la trăirea lor, ci să se smerească și să crească spiritual pentru a ajunge la standardele Scripturilor. Dr. Chandler¹ evidențiază faptul că Dumnezeu are caracter, iar cei care sunt copiii Lui trebuie să se asemene cu El, în timp ce sunt transformați după chipul lui Cristos, prin puterea Duhului Sfânt (v. 2 Corinteni 3:18).

Lipsa de caracter la un lider creștin va duce la declinul unei comunități, deoarece liderul respectiv va abuza de putere², rezultând în practicarea nedreptății, a păcatului și a compromisului. O biserică condusă de un preot sau pastor lipsit de caracter va produce pagube enorme Trupului lui Cristos, deoarece membrii acelei biserici își vor pierde încrederea în autoritatea spirituală și vor fi demotivați să-și dezvolte relația lor cu Dumnezeu.

¹ Diane J. Chandler, *Christian spiritual formation: An integrated approach for personal and relational wholeness* (Downers Grove: IVP Books, 2014), 64.

² Kenneth Blanchard and Phil Hodges, *Lead Like Jesus* (Nashville: W Publishing Group, 2005).

Caracterul sau lipsa lui face o mare diferență în orice grup social. Guinness spunea că, de-lungul timpului, liderii care nu au avut caracter, chiar dacă au câștigat anumite lupte, în cele din urmă au pierdut războiul³. Lideri precum Adolf Hitler, Joseph Stalin, Saddam Hussein și Osama bin Laden au fost lideri toxici care au manifestat autoritarism, manipulare, corupție, cruzime și dispreț față de drepturile omului. Lipsa lor de caracter a dus la consecințe distructive care decurg din abuzul de putere în scop personal. Ei rămân în istorie ca exemple negative de lideri care nu au valorizat caracterul și au sfârșit într-un mod tragic.

Pe de altă parte, lideri precum Maica Tereza, Martin Luther King și Winston Churchill au inspirat mase de oameni prin caracterul lor și i-au motivat să aprecieze etica divină. Sacrificiul lor de sine, dragostea pentru oameni, curajul și dorința de a face ce era corect i-au ridicat pe alții, au construit încredere și i-au motivat pe oameni să-i urmeze.

Copiii lui Dumnezeu, indiferent că sunt lideri sau nu încă, trebuie să reflecte caracterul Tatălui lor, precum luna reflectă lumina soarelui sau argintul reflectă chipul maestrului care îl prelucrează. Vestea bună este că nu trebuie eforturi personale pentru a dovedi un caracter duhovnicesc. Secretul constă în dezvoltarea spirituală. Nu este nevoie de activism spiritual, ci de o relație autentică cu Cristos. Pe măsură ce creștem spiritual, devenim tot mai mult asemenea lui Isus, manifestând caracterul Său.

³ Os Guinness, *When No One Sees: Character and Leadership in an Age of Image* (Colorado Springs: NavPress, 2007), 64.

Capitolul 1

Cum alege Dumnezeu lideri?

Leadershipul este un aspect esențial al societății umane, fie în cadrul proiectelor creștine, politicii, afacerilor sau în oricare alt domeniu de influență. De-a lungul istoriei mulți cercetători au studiat procesul de selecție și dezvoltare a liderilor, pentru a găsi un tipar în acest sens. Conform Sfințelor Scripturi, Dumnezeu joacă un rol semnificativ în alegerea liderilor, implicând suveranitatea, călăuzirea și ungera Lui pentru lucrare. Aceste tipare includ și caracterul, darurile, credința, ascultarea și discernerea voii lui Dumnezeu de către indivizi și comunități.

Acest capitol cuprinde modul în care Dumnezeu alege oameni pentru poziții de leadership. Prin urmare, se va pune accentul pe chemarea lui Dumnezeu pentru conducere, utilizând exemple biblice ale liderilor care au fost chemați de Dumnezeu și observând câteva cerințe biblice pentru condu-

cerea creștină. Înțelegerea acestor principii poate oferi o perspectivă valoroasă asupra selecției de conducere din perspectiva divină.

Chemarea

În conformitate cu Sfintele Scripturi, conducerea nu este doar o poziție sau un set de abilități și competențe, ci are ca fundament chemarea lui Dumnezeu. Cu toate că liderii biblici și-au dezvoltat abilitățile și darurile spirituale, majoritatea dintre ei au fost chemați de Dumnezeu să conducă poporul Său atunci când nu aveau încă aceste calități dezvoltate. De exemplu, Ieremia a fost chemat în slujba de profet când era doar un adolescent (v. Ieremia 1:6), David a fost uns ca rege când era doar un păstorăș (v. 1 Samuel 16), iar ucenicii lui Isus nu se potriveau defel cu ceea ce era un lider în generația lor (v. Faptele Apostolilor 4:13-20).

Atunci când Dumnezeu a chemat lideri, în Biblie, El a ales persoane care nu se bazau pe propria lor cunoaștere și abilități, ci erau dependenți de Dumnezeu, căutând înțelepciunea, împuternicirea, îndrumarea și voia Lui. Dumnezeu a ales oameni care puneau mare preț pe relația cu El și erau pregătiți să asculte instrucțiunile și direcțiile Sale. Așa cum evidențiază Blanton⁴, liderii care-și primesc chemarea de la Dumnezeu înțeleg importanța relației cu Dumnezeu și a formării lor spirituale. O astfel de fundație spirituală îi ajută pe lideri să navigheze prin provocări și să ia decizii aliniate cu voia lui Dumnezeu.

⁴ David A. Blanton, "Leadership and the Calling of God," *Journal of Religious Leadership* (2008).

Stowell subliniază, de asemenea, rolul relației pe care un lider trebuie să o aibă cu Dumnezeu. Chemarea lui Dumnezeu pentru conducere implică asumarea identității de urmaș al lui Cristos și pornirea într-o aventură cu Dumnezeu care uneori include necazuri și provocări, ceea ce face ca liderul să își ancoreze viața și slujirea în Dumnezeu.⁵ Cu toate acestea, liderii care își asumă identitatea de ucenici ai lui Cristos sunt pregătiți să învețe de la Liderul lor și să fie transformați tot mai mult în asemănarea lui Isus. Urmașii lui Cristos sunt acei lideri în devenire care se simt onorați să-L urmeze pe Isus, să facă ce face El și să stea în prezența Lui. Un astfel de lider își ia identitatea din *cine este el*, ca urmaș al lui Cristos, nu din *ceea ce face* pentru Cristos. El dorește să fie ca Isus, este motivat să-L urmeze pe Învățătorul său până în cele mai mici detalii, să gândească ca Isus și apoi să acționeze ca El. Un ucenic este într-un proces continuu de transformare a minții sale, adoptând gândirea lui Hristos (v. Romani 12:2).

Adevărata schimbare a comportamentului începe din modul de gândire a unei persoane. Dacă mintea nu este transformată după mintea lui Cristos, persoana în cauză nu va putea face cu adevărat ceea ce ar face Cristos în anumite situații. Liderul creștin, care acceptă chemarea de a-și transforma mintea, nu va trebui să se prefacă niciodată, ci va acționa din identitatea sa, conducând cu responsabilitate și pasiune, ca Isus.

Este o mare diferență între chemarea într-un sens general, cu care mulți oameni se identifică datorită abilităților lor, și chemarea făcută de Dumnezeu pentru o anumită slujire, chemare care modelează ființa interioară a unui lider în deveni-

⁵ Joseph M. Stowell, *Redefining leadership: Character-driven habits of effective leaders* (Michigan: Zondervan, 2014), 76-85.

re.⁶ McNeal accentuează importanța chemării de la Dumnezeu și subliniază faptul că aceasta poate apărea brusc sau progresiv, devreme sau târziu în viață, poate fi clară sau ambiguă, dar întotdeauna este mai mare decât ceea ce ar putea face persoana în cauză prin propriile-i puteri, izvorăște din relația cu Dumnezeu și transformă liderul în devenire din interior spre exterior. Întotdeauna chemarea este inițiată de Dumnezeu, nu de vreun om, este susținută de către Dumnezeu, este confirmată de Sfintele Scripturi și este recunoscută de către comunitatea de credincioși.⁷ Chemarea pe care o face Dumnezeu unei persoane depășește abilitățile și talentele liderului, iar Dumnezeu intenționează să dezvolte un lider creștin pentru a-și atinge potențialul maxim.⁸

Când Dumnezeu cheamă lideri în slujirea Sa, El dorește să lucreze cu lideri care sunt gata să plătească prețul dezvoltării caracterului și a abilităților lor și să fie gata să facă lucruri pe care nu le pot face cu puterile lor, ci prin credință în Dumnezeul care i-a chemat. Liderii care sunt conștienți de chemare doresc să facă ceva semnificativ atunci când își înțeleg chemarea.⁹ Pe de altă parte, cei care nu sunt siguri că au primit chemarea de la Dumnezeu pot trăi în îndoială, nesiguranță și frustrare. McNeal explică faptul că un pastor care nu era sigur de che-

6 Reggie McNeal, *A Work of Heart: Understanding How God Shapes Spiritual Leaders* (San Francisco: Jossey-Bass, 2011), 95.

7 Wilson Michael Todd, and Brad Hofmann. *Preventing Ministry Failure: A Shepherdcare Guide for Pastors, Ministers, and Other Caregivers*. (Illinois: IVP, 2007), 92.

8 John R. Clinton, *The Making of a Leader: Recognizing the Lessons and Stages of Leadership Development*, 2nd ed. (Colorado Springs: NavPress, 2012), 101-103.

9 James M. Kouzes and Barry Z. Posner, *Christian Reflections on the Leadership Challenge* (San Francisco: Jossey-Bass, 2004), 103-105.

marea lui a trăit o tragedie plină de tulburare și dezamăgire, în timp ce alt pastor, deși nu se simțea potrivit pentru slujirea pastorală, după ce a acceptat chemarea, a prosperat în multe feluri.¹⁰ Absența chemării pentru o slujire creștină poate provoca multe probleme atât liderului care slujește, cât și oamenilor cărora le slujește. În schimb, liderii care sunt chemați într-o slujire specifică pot crește în darurile lor și pot trece peste toate dificultățile în timp ce se simt binecuvântați și sunt o binecuvântare pentru alții.

“Am primit o chemare unică și specială de la Dumnezeu atunci când ne-a desemnat pentru slujire. O astfel de chemare este un motiv de umilință, recunoștință și chiar puțină teamă sănătoasă că suntem aleși într-un astfel de mod. Din păcate, sunt lideri slujitori astăzi care slujesc dintr-o chemare falsă. Este extrem de important să fim siguri că a noastră chemare vine de la Dumnezeu și nu prin alte mijloace. Pot fi cauzate mari daune atunci când cei care nu sunt cu adevărat chemați încearcă să conducă fără puterea spirituală. De asemenea, este important să facem distincția între diferitele tipuri de chemări în slujirea creștină. A fi chemat la ceva înseamnă și a nu fi chemat la multe alte lucruri. Un lider nu ar trebui să se simtă chemat să facă toate lucrurile.”¹¹

Din nefericire, sunt mulți creștini, care din cauză că ori nu și-au descoperit încă chemarea ori nu sunt conștienți de importanța chemării lor, doresc să slujească în lucrări care li se par lor

¹⁰ McNeal, 94.

¹¹ Wilson and Hofmann, 30.

importante sau care aduc anumite beneficii. Unii chiar au fost influențați de persoane apropiate să se implice în lucrări la care nu au fost chemați. Aceștia nu văd responsabilitățile atașate acelei lucrări, ci doar partea plină a paharului, fapt pentru care ajung frustrați și cu inima frântă. Amărăciunea și nemulțumirea pe care o manifestă în cele din urmă, e ca o otravă atât pentru ei cât și pentru cei din preajma lor. O persoană care pune accent pe dezvoltarea ei spirituală, nu va căuta astfel de lucrări, ci va căuta să-și descopere chemarea dată de Dumnezeu, pentru a face ceea ce a fost destinată să facă. Adevărata împlinire nu vine din lucrări la care nu ai fost chemat, ci din a sta în voia lui Dumnezeu pentru viața ta.

Ken Blanchard pune în antiteză persoanele conduse de dorință proprie cu cele chemate de Dumnezeu. Persoanele conduse de dorință cred că dețin totul: relațiile, poziția și posesiunile lor, și depun multă energie pentru a proteja ceea ce au¹². În contrast cu persoanele conduse de dorință, sunt persoanele chemate, care cred că tot ceea ce au este împrumutat, ceea ce îi face mai flexibili și mai concentrați asupra oamenilor în locul lucrurilor.

Cu toate că darurile și abilitățile sunt importante în conducere, chemarea lui Dumnezeu face o diferență imensă. Totuși, doar chemarea, fără a urma voia lui Dumnezeu, în procesul de formare spirituală și dezvoltarea caracterului, nu aduce beneficii liderului în devenire. Deoarece chemarea lui Dumnezeu îi împuternicește pe lideri să viseze la lucruri mărețe, ei trebuie să-și asume responsabilitatea de a se dezvolta pe ei înșiși, în timp ce trăiesc din relația lor cu Dumnezeu. Liderul creștin eficient caută îndrumarea lui Dumnezeu și trăiește dintr-o

¹² Kouzes & Posner, 101-108.

întâlnire continuă cu El.¹³ Prin urmare, chemarea îl împuternicește pe lider și îi deschide noi perspective, dezvoltarea spirituală îl ajută să-și îndeplinească chemarea, iar relația vie cu Isus îl împuternicește să facă lucruri mult mai mari decât ar putea face prin puterile sale naturale.

Biblia arată foarte clar că Isus este Cel ce face chemarea pentru slujirea spirituală (Efeseni 4:11), iar Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt dăruiesc daruri spirituale credincioșilor și liderilor născuți din nou pentru a îndeplini lucrarea la care au fost chemați (v. Romani 12, 1 Corinteni 12). Chemarea făcută de Dumnezeu este vitală pentru un lider creștin deoarece îi oferă direcție și abilitatea de a realiza lucrarea pe care Dumnezeu i-a încredințat-o. Chemarea aduce cu sine setul de daruri necesare pentru slujirea la care un lider este chemat (v. 2 Corinteni 12:12). Dumnezeu nu doar cheamă și apoi îl lasă pe lider să lupte de unul singur, ci Dumnezeu împuternicește liderul cu putere, autoritate, talente și daruri spirituale, astfel încât liderul să fie capabil să meargă în voia lui Dumnezeu.

Cum primești chemarea?

Dumnezeu ne-a creat pe fiecare într-un mod unic, punând anumite talente, daruri și înclinații spre anumite lucrări. El are un plan măreț pentru fiecare dintre copiii Săi și un loc al slujirii. Unii sunt chemați la lucrări care zidesc biserica, cum ar fi apostoli, profeți, evangheliști, pastori și învățători (v. Efeseni 4:1), alții la încurajare, slujire, dărnicie, ajutorare (v. Romani 12:6-8), în timp ce alții sunt chemați la lucrări în afara biseri-

¹³ Steven Crowther, *Biblical Servant Leadership: An Exploration of Leadership for the Contemporary Context* (Cham: Palgrave Macmillan, 2018), 156.

cii, lucrări ce implică anumite îndemânări și meserii, lucrări prin care se vede frumusețea și înțelepciunea lui Dumnezeu atunci când sunt executate ca pentru Domnul. De altfel, prima umplere cu Duhul Sfânt, în Biblie, nu a fost pentru o lucrare din interiorul bisericii, ci pentru o meserie. Dumnezeu i-a spus lui Moise că l-a ales pe Bețaleel și l-a umplut cu Duhul Sfânt, dându-i înțelepciune și pricepere pentru a face tot felul de lucrări meșteșugite pentru Cortul Întâlnirii (v. Exodul 31). Bețaleel nu a fost chemat pentru a fi preot sau lider de închinare, ci a fost chemat pentru a reda cât mai artistic și frumos lucrurile care țineau de Cortul Întâlnirii. Acele lucruri trebuiau să amintească poporului Israel despre cât de bun, mare și puternic era Dumnezeu.

Tot așa, și în zilele noastre, Dumnezeu cheamă oameni și îi umple cu Duhul Sfânt pentru a face lucrări care schimbă cultura, societatea, valorile și viața multora. Pentru Dumnezeu fiecare slujire e importantă, fie că e făcută în biserică, fie că e făcută în afara ei. Cel mai important pentru fiecare dintre noi este să ne înțelegem chemarea pe care ne-a făcut-o Tatăl și să lucrăm cu credincioșie în ceea ce ni s-a încredințat.

Este important ca fiecare credincios să-și cunoască chemarea pentru slujire. Totuși, nu este întotdeauna simplu a înțelege în ce lucrare ne-a chemat Dumnezeu. Una dintre întrebările cel mai des întâlnite, când vine vorba de chemare, este „cum îmi pot descoperi chemarea dată de Dumnezeu?” Fiecare bărbat sau femeie, după ce l-a acceptat pe Isus ca Domn și Mântuitor personal, dorește să afle cum se poate implica în Împărăția lui Dumnezeu. Ba mai mult, mesajele prin care ei aud că suntem mădulare unii pentru alții, că depindem unii de alții, sau că am primit anumiți talanți pe care nu e bine să îi îngropăm,

ci să-i folosim pentru a aduce profit, îi motivează și mai mult să-și descopere chemarea și darurile, pentru a-L onora pe Tatăl. Așadar, cum primește cineva chemarea de la Dumnezeu și de unde știe că Dumnezeu îi face chemarea respectiva?

Dacă ne uităm cu atenție în Biblie vedem că atunci când Dumnezeu a chemat pe cineva într-o lucrare i-a și vorbit persoanei respective fie în mod direct ca lui Saul din Tars (v. Faptele Apostolilor 9), fie prin alte persoane, ca viitorului rege Saul prin Samuel (v. 1 Samuel 9). La o primă citire a Bibliei se pare că și David a aflat tot de la Samuel despre chemarea de a fi rege (v. 1 Samuel 16), dar având în vedere că David avea o relație vie cu Dumnezeu, personal cred că el aflase de la Domnul că va fi rege, iar Samuel doar i-a confirmat aceasta.

Dumnezeu i-a vorbit lui Moise printr-o voce din rugul aprins (v. Exodul 3), lui Iosif prin vise (v. Geneza 37), lui Pavel și Barnaba prin cuvânt profetic (v. Fapte 13:2). Indiferent de modul în care Dumnezeu a vorbit acestor persoane din Sfintele Scripturi, pentru a-i chema într-o lucrare, El a vorbit pe înțelesul lor. Unora le-a vorbit o dată, ca lui Saul, altora de mai multe ori, ca lui Iosif sau Moise.

Indiferent de modul în care îți vorbește Dumnezeu, ceea ce este important, însă, și ți se aplică și ție, este faptul că Dumnezeu vorbește pe limba ta, în modul în care tu să poți înțelege care îți este chemarea. Nu știu dacă la noapte vei visa ca Iosif, pentru a afla la ce ești chemat, nici dacă vei vedea o lumină puternică și auzi vocea lui Cristos, ca Saul, nici dacă vei vedea un rug aprins care nu se mai stinge, dar știi că dacă ești flămând după Cristos, El te va chema într-o lucrare special rezervată pentru tine. Nu știu dacă vei descoperi din prima care îți este chemarea sau va fi un proces, dar îți pot garanta că

Isus îți va vorbi! El dorește ca tu să știi ce ai de făcut. De altfel, probabil ți-a zis deja și simți în inima ta, dar fiind o lucrare pe care tu nu o poți face cu puterile tale naturale, s-ar putea să crezi că nu e de la Domnul pentru tine. El îți va vorbi din nou și din nou, până când vei înțelege cu adevărat la ce ești chemat și îți va și confirma aceasta prin oameni care vor vedea ungera Lui peste tine.

Îmi amintesc și azi cu emoții și bucurie de perioada care a urmat imediat nașterii mele din nou. Copleșit de dragostea lui Cristos voiam să fac și eu ceva prin care să-mi manifest bucuria și aprecierea pentru mântuirea pe care am primit-o în dar. Doream să-L cunosc pe Cristos într-un mod cu totul personal și, totodată, să știu la ce mă cheamă Dumnezeu. Prin urmare am început să citesc zilnic Biblia, să mă rog și să postesc. Fiind adolescent, fără prea multe obligații, petreceam mult timp, zilnic, cu Domnul. Deși eram foarte timid și nu îndrăzneau să încep vreo discuție, decât cu persoane pe care le cunoșteam foarte bine, mă aflam adesea că împărtășeam cu pasiune adevărurile și revelațiile pe care le găseam în Scriptură, fie când citeam Cuvântul, fie când meditam la el. Mulți dintre cei cu care vorbeam îmi spuneau că ei cred că Dumnezeu mă cheamă într-o lucrare în care să predic Evanghelia. Personal, nu mă vedeam predicând, deoarece nu îmi puteam imagina că aș putea vorbi în fața oamenilor fără să-mi iau ochii din pământ, fără să mă încurc din cauza emoțiilor sau fără să mi se facă negru în fața mea și să nu mai văd pe nimeni. Una era să vorbesc cu unul sau doi oameni despre ceea ce am descoperit în Scripturi, alta era să vorbesc în fața unei mulțimi.

Totuși, în adâncul inimii mele, gândul că sunt chemat să predic Evanghelia se lupta să iasă la suprafață printre negațiile

și argumentele mele. Era o chemare mult mai mare decât capacitățile și aptitudinile pe care le aveam. Nu eram un orator bun, de fapt nu eram orator de nici un fel, eram timid, pentru a-mi depăși emoțiile zâmbeam tot timpul, iar oamenii puteau crede că nu sunt suficient de serios în ceea ce spun... aveam suficiente motive de a crede că această chemare nu e de la Domnul. Totuși, acest gând nu-mi dădea pace! Eu i-am cerut Domnului să-mi spună la ce sunt chemat, iar El, în credințioșia, dragostea și bunătatea lui, ca un Tătic responsabil față de copilul său îmi spunea. Având nevoie de o confirmare că El îmi vorbea, am continuat să mă rog. Descoperirea chemării era prioritatea mea numărul unu. Fiecare rugăciune conținea și o cerere, prin care Îl rugam pe Tatăl ceresc să-mi spună care îmi este rostul pe acest pământ. Această rugămintă a ținut până într-o duminică, când înainte de a merge la biserică m-am rugat din nou și am primit cumva, încredințarea în inima mea, ca acea duminică va fi ziua în care Dumnezeu îmi va spune ce am de făcut.

Era un pastor invitat în acea duminică. A predicat un mesaj foarte simplu despre lucrarea Domnului Isus, despre faptul că a fost născut din fecioara Maria, că a crescut, a avut o lucrare, a murit pentru noi, a înviat și s-a înălțat la cer. Cu aceeași simplitate, în final, pastorul a lansat următoarea întrebare: „Și acum, tu ce trebuie să faci?” Fără să știe ce era în inima mea, s-a uitat la mine în ochi și tot el a dat și răspunsul: „Tu trebuie să predici Evanghelia!” Răspunsul lui m-a lovit direct în inimă, dar nu cu o lovitură dureroasă, ci cu o confirmare la rugăciunea pe care o rosteam adesea. Tăticul ceresc mi-a vorbit din nou, mai clar ca oricând înainte, pe acest subiect. Probabil pentru mulți din biserică a fost doar un răspuns oarecare, dar pentru inima mea, care tânjea după descoperirea chemării mele a fost exact ce a

avut nevoie. Sunt convins că nici pastorul respectiv nu știa că Domnul a vorbit prin el pe limbajul meu, la nevoia mea, dându-mi răspunsul pe care-l căutam. Isus găsește întotdeauna un mod prin care să ne capteze atenția, ca pe urmă să ne vorbească astfel încât în inima noastră să nu mai rămână nici o îndoială că El ne-a vorbit. Așadar, am capitulat în fața Domnului spunându-i: „Iată-mă, doresc să fac voia Ta, Dumnezeule!”

Poate și tu, dragul meu, ești în căutarea chemării tale. Dorești să-L onorezi pe Cristos cu viața ta, dar nu știi ce să faci, în ce să te implici, ce să lucrezi pentru a-I aduce slavă. Nici eu nu ți-aș putea spune în ce lucrare să te implici, dar pot să-ți garantez că Isus îți va vorbi dacă Îi ceri și Îl crezi. El este credincios, nu a mințit niciodată, iar pentru că te iubește atât de mult, Îi face plăcere să te cheme într-o lucrare unică. Nu contează vârsta pe care o ai, genul sau culoarea, nu contează cum arăți, El te iubește și are o lucrare specială pentru tine. Cere-I și-ți va vorbi. Dacă Îi ceri deja, dar nu ești sigur, continuă să-I ceri până primești un răspuns. Nu renunța! El te-a creat pentru lucruri mari și urmează să ți le reveleze. Cu cât ești mai flămând pentru lucrurile Lui, cu atât vei primi un răspuns mai clar. Pe urmă, chemarea ta va fi confirmată și de alții. Dar nu uita, chemarea Lui este mai mare decât puterile tale, de aceea va trebui să te dezvolti spiritual, pentru a o face prin Duhul Domnului.

Uneori darurile și abilitățile, pe care ți le-a dat Dumnezeu, te ajută să-ți descoperi chemarea. Deși s-ar putea să ai daruri diverse sau să te pricepi la multe lucruri, de obicei, chemarea este însoțită de un set de daruri cu care poți opera pentru a fi eficient în chemarea ta. Fiecare credincios primește un set de daruri și dobândește alte daruri, pe care le dezvoltă în timp ce

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Formarea spirituală și dezvoltarea caracterului

de Nicu Zaharie

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/nicu-zaharie/formarea-spirituala-si-dezvoltarea-caracterului-115.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare